

DEN GLOBALE PELSINDUSTRI

Henning Otte Hansen, Institut for Fødevarer- og Ressourceøkonomi, Københavns Universitet

Pelsskind og pelsprodukter handles i vid udstrækning på de internationale markeder. Set i et lidt længere perspektiv er der sket markante strukturelle forandringer i pelssektorens internationale handel og arbejdsdeling. Pelssektoren har de seneste årtier endvidere udviklet sig til at bestå af adskillige led i meget globale værdikæder.

Når det gælder internationale handelsstrømme for rå pelsskind, er der klare vest-øst-handelsstrømme, mens der for pels-beklædning er tale om øst-vest-handelsstrømme.

En række nye asiatiske lande står nu for en stor del af garvning og tilberedning af rå pelsskind, som før især fandt sted i Kina.

I et længere perspektiv ses der nu tre bølger: I den første periode var pelsbeklædnings-industrien placeret i Europa. I næste periode flyttede den til Kina. I en nu kommende periode vil den flytte til andre asiatiske lande.

Når det gælder produktionen af rå minkskind, har den samlede verdensproduktion været mere ustabil. Inden for denne varierende produktionsudvikling sker der også visse forskydninger mellem lande og mellem landegrupperinger: Nordens betydning er faldet i de seneste tiår, mens Østeuropa har haft en stigende produktion, og her er især Polen er vigtig spiller.

Indledning

Den danske minksektor har i mange årtier været en integreret del af den globale pelsindustri. Der har været – og er stadig – meget globale værdikæder i pelsindustrien: Produktion af rå pelsskind, garvning og tilberedning, syning samt endelig afsætning kan finde sted på forskellige kontinenter, og skindene vil ofte blive fragtet mange tusind kilometer, før de når de endelige forbrugere. Rå pelsskind og pelsprodukter bliver dermed i høj grad handlet over landegrænser og over kontinenter. Adgang til de internationale markeder og skabelsen af den internationale specialisering har således været afgørende forudsætninger for udviklingen af den danske pelsindustri.

Den globale pelsindustri er også interessant, fordi de internationale samhandels-

mønstre og den internationale arbejdsdeling er under forandring. Modsat mange andre landbrugsprodukter er minkskind i store træk produceret uden støtteordninger og uden handelshindringer. Set i forhold til f.eks. andre landbrugsprodukter er pelsskind derfor et meget internationalt handlet produkt.

Med nedlukningen af det danske minkerhverv opstår der et øjeblikkeligt vakuum i den globale pelsindustri og i den globale pelsværdikæde. Danmark stod for ca. 25 pct. af verdensproduktionen, og København Fur stod for mere end 60 pct. af verdenshandlen med rå minkskind. Minkskind udgør omkring 90 pct. af den totale internationale handel med rå pelsskind, så de umiddelbare substitutter er meget begrænsede.

International handel

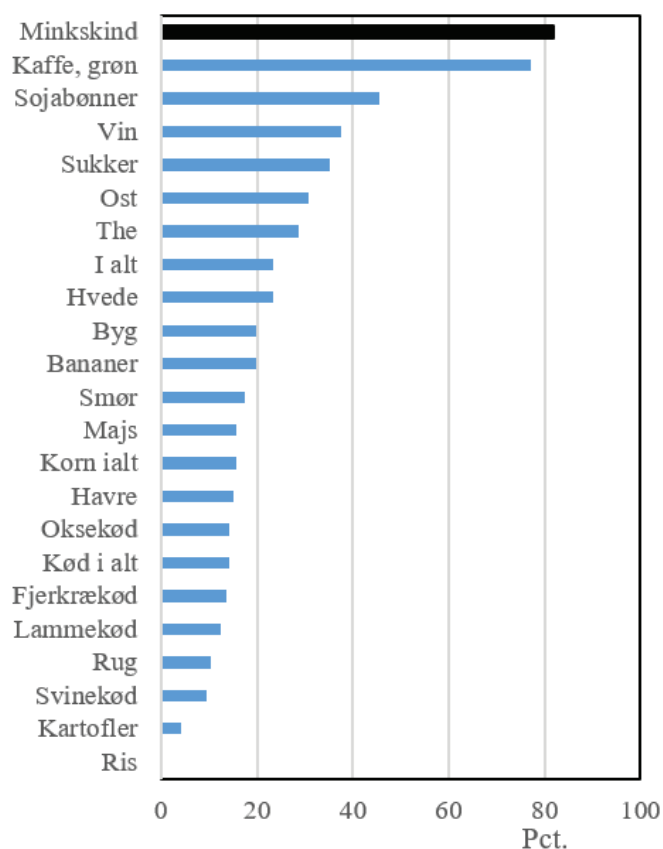
Pelsskind og pelsprodukter bliver i høj grad handlet på de internationale markeder. Set i forhold til f.eks. andre landbrugsprodukter er pelsskind et meget internationalt handlet produkt. Det har betydning for lande med både pelsfarme og med pelsforarbejdningsindustri og pelsdetailhandel.

Figur 1 viser således den andel af verdens samlede produktion, der handles internationalt – det vil sige eksporteres og importeres. Figuren viser således for en række udvalgte landbrugsprodukter den andel af verdens samlede produktion, der handles internationalt. Minkskind er det produkt, hvor international handel er relativt mest betydende.

For føde- og landbrugsvarer gælder det generelt, at handel over grænser er relativt lille – set i forhold til handelen på hjemmemarkedene. Der er dermed tilsyneladende en barriere for den internationale handelsudvikling på landbrugs- og fødevarerområdet.

Den beskedne verdenshandel skyldes flere forhold, herunder handelsbarrierer, lav transportegnethed, ønske om høj selvforsyningsgrad m.m. Uanset disse barrierer for international handel er der en klar tendens i retning af, at betydningen af international handel stiger. International handel vokser således mere end verdens samlede produktion og også mere end den indenlandske handel. Når den internationale handel får en stigende betydning, sker der en yderligere arbejdsdeling eller specialisering mellem landene. De enkelte lande vil specialisere sig inden for de områder, hvor de bedst kan klare sig, og opgave de områder, hvor de ikke kan klare sig i den

Figur 1 Andel af verdens samlede produktion, der handles internationalt (2019)

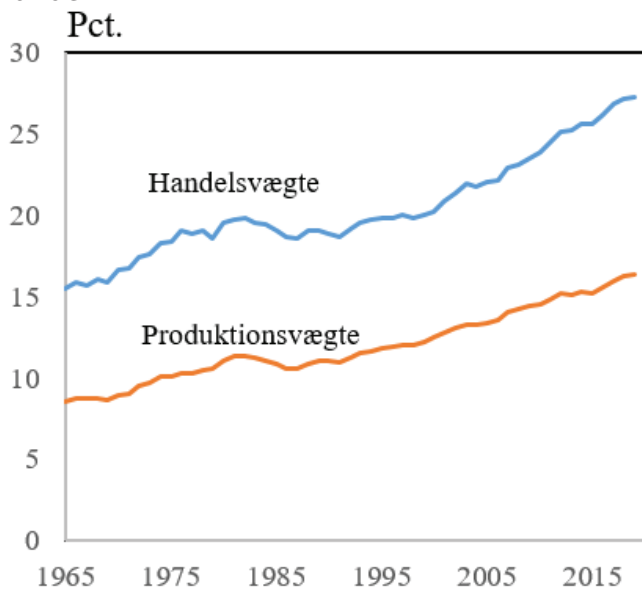
Noter: Import i pct. af produktion opgjort i mængder. For pelsskind er andelen dog opgjort som (produktion i styk * producentpris) / værdi af verdens samlede eksport. Der er korrigeret for beregnet avance i leddene mellem pelsfarmer og eksportled. Den divergerende metode til beregning skyldes, at der ikke umiddelbart findes sammenlignelige data for hhv. verdens samlede produktion og eksport (eller import) af mink- og pelsskind. Det har derfor været nødvendigt at sammenstykke tallene ud fra forskellige kilder og ved at omregne fra værdier til mængder m.m. "I alt" er et sammenvejet gennemsnit for de viste produkter.

Kilder: Egne beregninger på grundlag af FAO (2021a) og UN (2021).

internationale konkurrence.

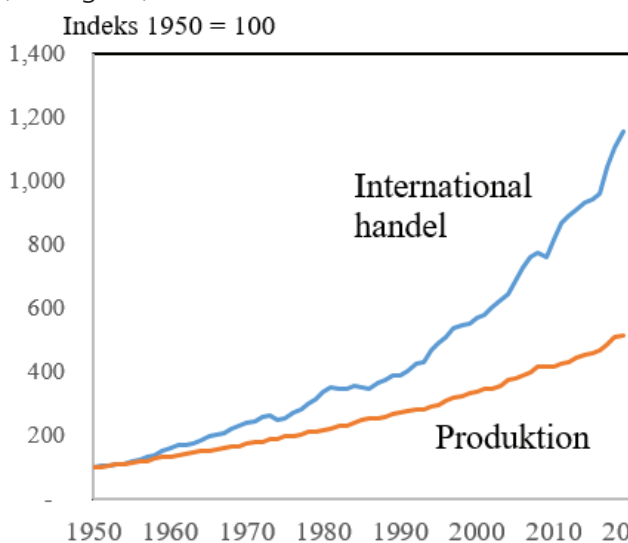
Som det ses af figur 2, udgør international handel en stigende andel af landbrugsproduktionen – uanset om man sammenvejer de udvalgte produkter med deres værdi af produktionen eller den internationale handel.

Figur 2 International handel i pct. af produktion for 19 udvalgte landbrugsprodukter: Sammenvejlet med værdien af den globale hhv. produktion og handel

Kilde: Egne beregninger på grundlag af FAO (2021a).

Figur 3 Udvikling i international handel med og produktion af landbrugsprodukter, 1950 = 100 (mængder)

Kilde: Egne beregninger på grundlag af WTO (2020).

Sammenvejede værdier for den samlede landbrugsproduktion og tilhørende internationale handel viser også, at den internationale handel stiger langt mere end produktionen, jf. figur 3.

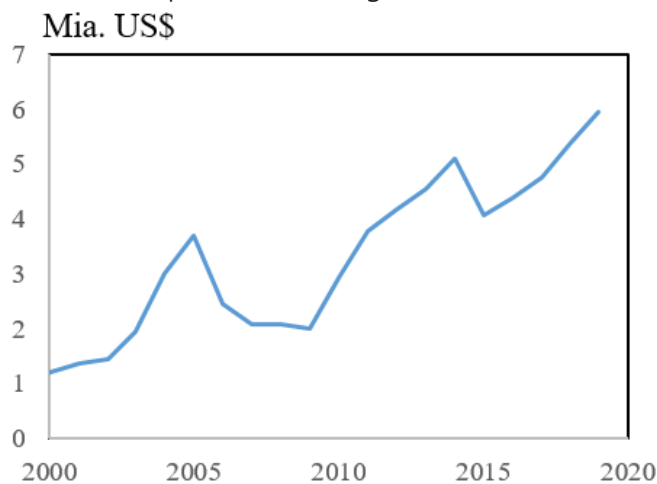
Figuren understreger dermed den stigende

internationale specialisering på landbrugsområdet – om end udviklingen går betydeligt hurtigere, når det drejer sig om industriprodukter og -handel. Figuren viser også, at selv finanskriser og energikriser ikke påvirker udviklingen nævneværdigt. På tilsvarende måde kunne man se, at COVID-19-pandemien havde en relativt lille effekt på den internationale handel med landbrugsvarer i forhold til den tilsvarende internationale handel med industrivarer (Hansen, 2020a,b).

Det er bemærkelsesværdigt, at den internationale handel med pelsbeklædning er både stor og kraftigt voksende. Figur 4 viser således udviklingen i den totale internationale handel (eksport) med pelsbeklædning i perioden 2000-2019.

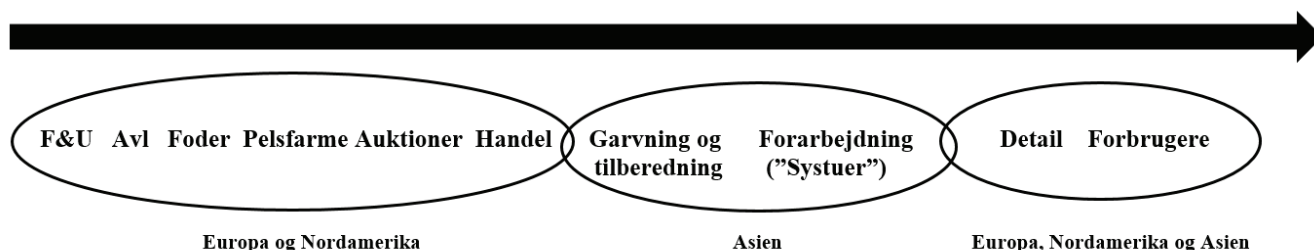
Som figur 4 viser, var den internationale handel med pelsbeklædning i 2019 på 6 mia. US\$, hvilket var det højeste niveau nogensinde. Siden 2015 er den internationale handel steget med næsten 50 pct., selv om der i samme periode har været et kraftigt fald i priserne på rå pelsskind. Set over hele perioden 2000-2019 har

Figur 4 Udvikling i den samlede internationale handel med pelsbeklædning, 2000-2019

Kilde: Egne beregninger på grundlag af UN (2021).

Figur 5 Den globale værdikæde for pelsskind og pelsbeklædning – eksempel på en typisk værdikæde

Kilde: Egen fremstilling.

der været en gennemsnitlig årlig vækst i løbende værdi på knap 9 pct., hvilket er en meget høj vækst set i forhold til andre produktgrupper.

Den globale pelsværdikæde

Vejen fra-jord-til-bord er lang, når det gælder pelssektoren. De første led i værdikæden er typisk forskning, udvikling, forsøg og avlsarbejde, mens de sidste led er de forbrugere, der køber de færdige produkter som pelsbeklædning og pelstilbehør. I langt de fleste tilfælde er de enkelte led i værdikæden placeret i flere forskellige lande. Der er således tale om, at pelsektoren arbejder med såkaldte globale værdikæder.

Globale værdikæder er en betegnelse for den internationale arbejdsdeling, hvor produktionen er opdelt i aktiviteter og opgaver, som udføres i forskellige lande. For eksempel kan råvareproduktionen finde sted i ét land, mens forarbejdningen – eller dele heraf – kan foregå i andre lande. På tilsvarende måde kan den endelige forædling foregå i andre lande. Endelig kan aktiviteter som forskning, udvikling, design, innovation m.m. være placeret i et helt andet land.

Det er ikke noget nyt, at man placerer dele af produktionen i forskellige lande, afhængigt af landenes konkurrenceevne. Dette

foregår typisk i multinationale selskaber, der har både produktion og investeringer i mange forskellige lande. Det unikke ved globale værdikæder er, at de i stigende grad finder sted i samarbejde med forskellige selskaber uden fælles ejerskab. Værdikæderne skabes således via kontrakter, outsourcing, alliancer, netværk m.m.

Globale værdikæder har fået større betydning og udbredelse i takt med liberaliseringen af international handel og investeringer, og som resultat af udviklingen af logistik og informationsteknologi.

Pelsektoren har de seneste årtier udviklet sig til at bestå af adskillige led i meget globale værdikæder: De rå pelsskind og pelsfarmene er typisk placeret i Europa og Nordamerika. Pelsforarbejdningen (garvning og tilberedning) samt pelsbeklædningsindustrien (syning af pelsbeklædning) er typisk placeret i lavtlønslande. Der ses nu en tendens til, at der også sker en geografisk opdeling af hhv. garvning/tilberedning og den færdige forarbejdning (systuer).

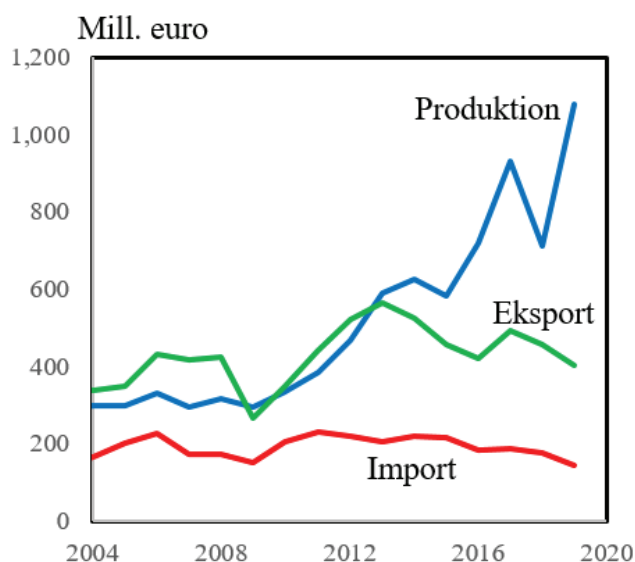
Det betyder, at råvarerne fragtes fra vest til øst, mens den færdige pelsbeklædning i mange tilfælde fragtes tilbage fra øst til vest. Denne globale værdikæde er illustreret i figur 5.

Figur 5 viser en typisk global pelsværdikæde. Der findes også pelsfarme i Asien og pelssystemer i Europa, men det er ikke det dominerende billede af værdikædernes placering. Kina er det eneste land, der har en væsentlig produktion af både rå minkskind og pelsbeklædning.

Den europæiske pelsforarbejdningsindustri

Selv om store dele af den europæiske pelsindustri ("fur manufacturing industry") over en længere årrække er flyttet til Asien, er der stadig en betydende europæisk produktion af pelsbeklædning. Figur 6 viser således EU's pelsforarbejdningsindustriproduktion, eksport og import i årene 2003 til 2019.

Figur 6 Pelsforarbejdningsindustrien i EU27, 2004-2019

Note: 14201030 - Articles of apparel and clothing accessories, of furskins (excluding hats and headgear) + 14201090 - Articles of furskin (excluding apparel, clothing accessories, hats and headgear)
EUU27 = EU2020

Kilde: Egne beregninger baseret på Eurostat (2021).

Den stigende produktion i det sidste årti er bemærkelsesværdig. En del af stigningen kan skyldes en strukturel udvikling, hvor flere små virksomheder er blevet større og dermed har mere end 20 ansatte, hvorefter de medtages i Eurostat-statistikken.

Dette forklarer dog næppe hele stigningen. Der kan derfor ses en betydelig stigning i produktionen i perioden.

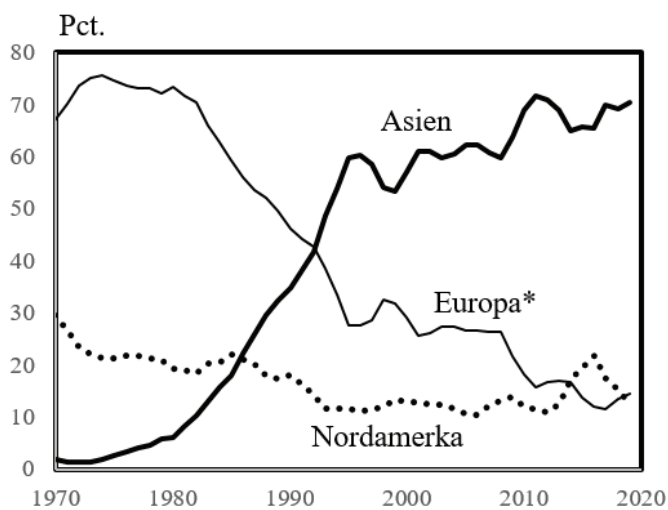
Da produktionen stiger, mens import og eksport næsten er konstant, vil en stigende andel af produktionen blive solgt i EU. Dette vil bidrage til et stigende salg af pelsbeklædning i EU.

Langsigtede forandringer i den internationale arbejdsdeling i pelsindustrien

Set i et lidt længere perspektiv er der sket markante strukturelle forandringer i pelssektorens internationale handel og arbejdsdeling. Helt frem til starten af 1980'erne var Asien reelt uden betydning, når det gælder pelsindustri og især import af pelskind. Derimod var Europa (herunder især Grækenland og Italien) store aktører, når det gælder produktion af pelsbeklædning og dermed også import af rå pelsskind. Efterfølgende er billedet vendt helt om, og Asien er nu dominerende, når det gælder import af pelsskind, jf. figur 7.

Pelssektoren er dermed et eksempel, der kan sammenlignes med tekstilindustrien, hvor den arbejdskraftintensive del af værdikæden er flyttet fra Europa og andre højjindkomstlande til Asien.

Figur 7 Udviklingen i import af pelsskind (pct. af alle landes import af pelsskind) for forskellige landegrupperinger, 1970-2019

* Europa er ekskl. Danmark og Finland, da import til disse lande primært skyldes, at de har nogle meget store internationale auktionshuse. Importen bliver derfor typisk eksporteret videre igen uden nogen stor værditilvækst udover sortering m.m. Derudover er der tilsvarende handel mellem USA og Canada og mellem Hong Kong og Kina, som der dog ikke er korrigeret for i denne figur. Tre års glidende gennemsnit. Kilde: Egne beregninger på grundlag af FAO (2021b) og UN (2021).

Internationale handelsstrømme

Med den stigende internationale handel, ændringer i landenes konkurrencemæssige fordele, liberalisering og stigende international konkurrence bliver internationale handelsstrømme mellem lande og mellem regioner vigtige.

Handelsstrømmene viser for det første, hvordan den internationale specialisering og arbejdsdeling kommer til udtryk i praksis. For det andet illustrerer handelsstrømmene, hvor de konkurrencedygtige lande er placeret på verdenskortet.

Når det gælder internationale handelsstrømme for rå pelsskind, er der klare vest-øst-handelsstrømme, jf. figur 8.

Pilene viser, hvilken vej de rå minkskind er blevet transporteret, og tallene angiver størrelsen på de konkrete handelsstrømme som pct. af den totale verdenshandel (eksport) med rå minkskind.

Pilene og tallene for samhandlens størrelse understreger også Danmarks og Kinas centrale placeringer i den internationale handel med minkskind.

Figuren illustrerer også, at der med rå minkskind i høj grad er tale om et globalt marked, hvor handelsstrømmene flyder på tværs af kontinenter, og hvor kunder og leverandører ofte findes over meget store afstande.

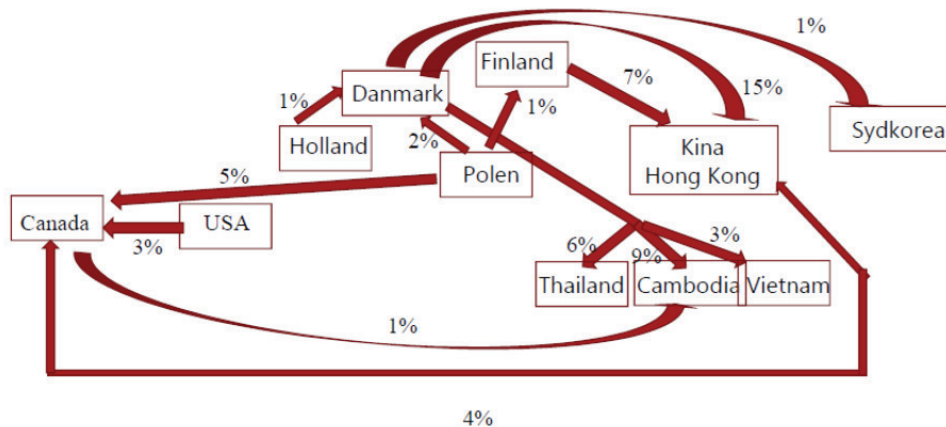
De internationale handelsstrømme for produkter længere fremme i værdikæden – her pelsbeklædning – er markant anderledes end de viste handelsstrømme i figur 7. De internationale handelsstrømme for pelsbeklædning er omvendt, idet der her i udpræget grad er tale om øst-vest-handelsstrømme, jf. figur 9.

Som det ses af figuren, er Kina centrum for eksport af pelsbeklædning, mens Europa og ikke mindst Rusland er de vigtige importlande. 38 pct. af Kinas eksport går til Rusland, mens Tyskland og Italien tilsammen aftager godt 4 pct. af Kinas eksport.

Italien, Grækenland og Tyrkiet, som er de efterfølgende lande på ranglisten over største eksportører, har også Rusland som et meget vigtigt marked for deres eksport af pelsbeklædning.

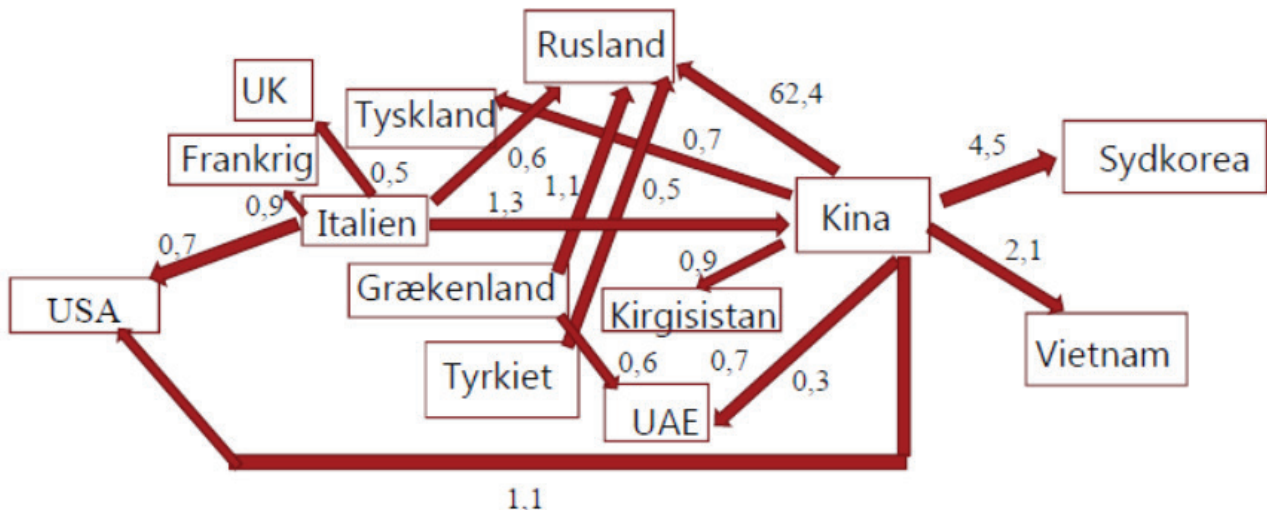
Rusland var i 2019 verdens største importør af pelsbeklædning, og landets betydning på de internationale pelsmarkeder har

Figur 8 Internationale handelsstrømme for rå minkskind (gns. 2017-2019)

Noter: Tallene angiver andel af total verdenshandel med rå minkskind.
Kilde: Egen fremstilling på grundlag af UN (2021).

Figur 9 Internationale handelsstrømme for pelsbeklædning samt tilbehør og andre varer af pelskind (2017-19)

Noter: Kina og Hong Kong betragtes her som ét land.
Kilde: Egen fremstilling på grundlag af UN (2021).

ændret sig markant – ikke bare i de seneste år, men også i et noget længere tidsperspektiv, jf. næste afsnit.

Ruslands betydning på de internationale pelsmarkeder

I det tidligere Sovjetunionen spillede produktion af pelskind en meget betydelig rolle. Helt frem til begyndelsen af 1990'erne blev Rusland betragtet som verdens største producent af opdrættede minkskind. I slutningen af 1980'erne blev produktionen af minkskind opgjort til 10

mio. styk (Titova, I., 2003), og i 1993 blev produktionen estimeret til omkring 12 mio. skind, svarende til ca. 30 procent af verdens minkskindproduktion.

Efter murens fald, Sovjetunionens opsplitning og overgangen fra planøkonomi til markedsøkonomi blev pelsmarkederne ramt hårdt. Ruslands pelsproduktion – pelse af både opdrættede og vilde pelsdyr – faldt markant i 1990'erne. Udviklingen var bl.a. et resultat af opløsningen af det tidligere Sovjetunionen og den efterfølg-

gende lukning af statsstøttede industrier. Antallet af pelsfarme faldt fra omkring 150 i 1990'erne til omkring 40 i 2002 (USITC, 2004).

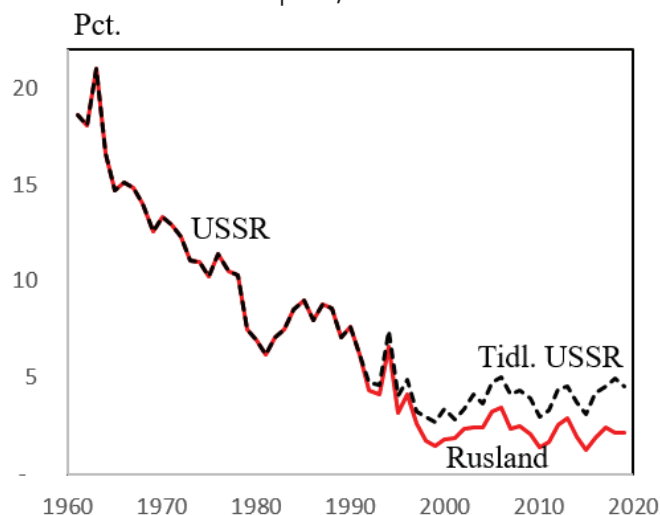
Udviklingen har i sagens natur også påvirket landets betydning på de internationale pelsmarkeder. Tilbage i starten af 1960'erne var Sovjetunionen verdens næststørste eksportør af pelsskind med op til 20 pct. af verdensmarkedet. Efterfølgende faldt eksporten, således at Ruslands andel af verdensmarkedet kun udgjorde under 2 pct. omkring årtusindskiftet. Efterfølgende er andelen steget marginalt, jf. figur 10. Derimod er Ruslands import af "pelsbeklædning samt tilbehør og andre varer af pelsskind" (pelsbeklædning) steget markant i samme periode. Rusland er nu verdens største importør af pelsbeklædning – primært fra Kina.

Rusland er dermed gået fra at være stor-eksportør af rå pelsskind til at være storimportør af både rå pelsskind og pelsbeklædning. Dette har i sagens natur betydet en stigende interesse for Rusland som marked for pelsprodukter. Både Kina, Tyrkiet, og Grækenland har Rusland som deres største eksportmarked for pelsbeklædning. Det russiske landbrugsministerium har ved hjælp af flerårige planer forsøgt at understøtte og forøge landets pelsproduktion, men man har ikke helt opnået de ønskede resultater.

De seneste strukturelle forandringer

Det internationale handelsmønster for både rå pelsskind og pelsbeklædning er under forandring i disse år. Hvor Kina og Hong Kong tidligere aftog over halvdelen af alle rå pelsskind solgt på de internationale markeder, har nye lande i Asien nu

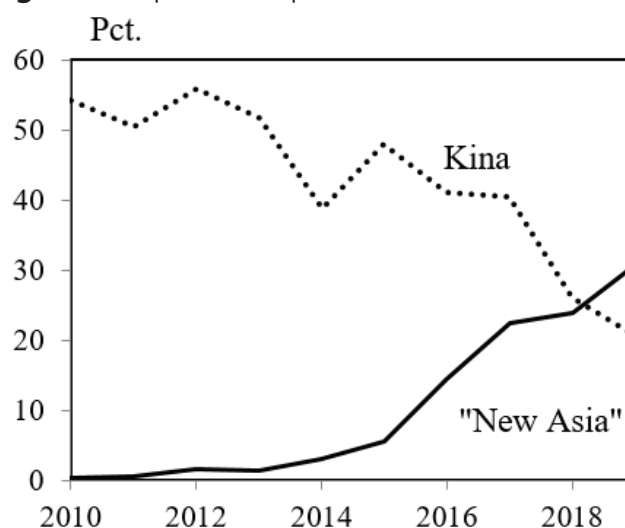
Figur 10 Ruslands eksport af rå pelsskind i pct. af verdens samlede eksport, 1961-2019

Kilde: Egne beregninger på grundlag af FAO (2021b).

fået en langt større betydning. Disse nye lande – her benævnt "New Asia" – består især af Cambodia og Thailand, og en stor del af garvning og tilberedning af rå pelsskind finder nu sted i disse lande. Skiftet fra Kina til New Asia er gået relativt hurtigt og ses af figur 11.

Figur 11 Import af rå pelsskind

Noter: Landenes aktiviteter inden for pelsindustrien og dens betydning er her vist som import af rå pelsskind: Jo større import af rå pelsskind, desto større er landenes pelsindustri, herunder især garvning og kun i meget begrænset omfang som egentlig beklædningsindustri.

Kilde: Egne beregninger på grundlag af UN (2021).

Pelsværdikæden er således forandret, fordi garvningsindustrien i stort omfang er flyttet fra Kina til New Asia. Garvningsindustrien er stadig i vidt omfang ejet af kinesiske investorer, men forhold som miljølovgivning og dyrere arbejdskraft i Kina har bidraget til denne udflytning. Efter garvningen bliver en stor del af skindene eksporteret videre til Kina.

Selv om det kun er en del af værdikæden – garvning og tilberedning af pelskind – der er flyttet til New Asia, har nogle af disse lande også bevæget sig fremad i værdikæden og producerer og eksporterer nu også pelsbeklædning. Det er dog et noget mere vanskeligt skridt fremad i værdikæden, og det tager også længere tid. Asiatiske lande som især Tyrkiet har dog en relativt stor pelsbeklædningsindustri, så samlet set har Kina tabt markedsandele i Asien.

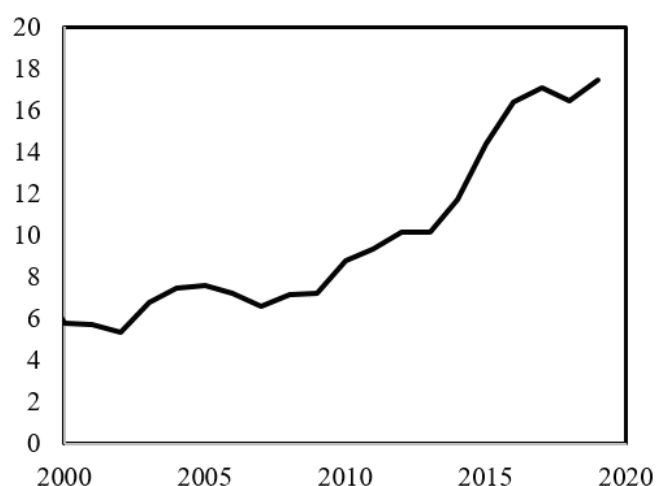
Det er også karakteristisk, at de førende europæiske importører af pelsbeklædning nu har større fokus på New Asia inkl. Tyrkiet: Næsten 20 pct. af disse landes import fra Asien kommer nu fra disse lande, og andelen har været stigende i de senere år, jf. figur 12.

Tyrkiet og Philippinerne er de to største eksportører. Selv om New Asia har en stigende eksport til Europa, er Kina stadig den største asiatiske eksportør til Europa, idet de resterende ca. 80 pct. af Europas import fra Asien stadig kommer fra Kina.

Den tredje bølge?

Med den seneste nye strukturelle udvikling i Asien, hvor der sker en udflytning og ny arbejdsdeling på det internationale marked for pelsbeklædning, er der tegn på et nyt skifte. Set i et overordnet og historisk

Figur 12 Europas import af pelsbeklædning fra New Asia – i pct. af samlet import fra Asien
Pct.

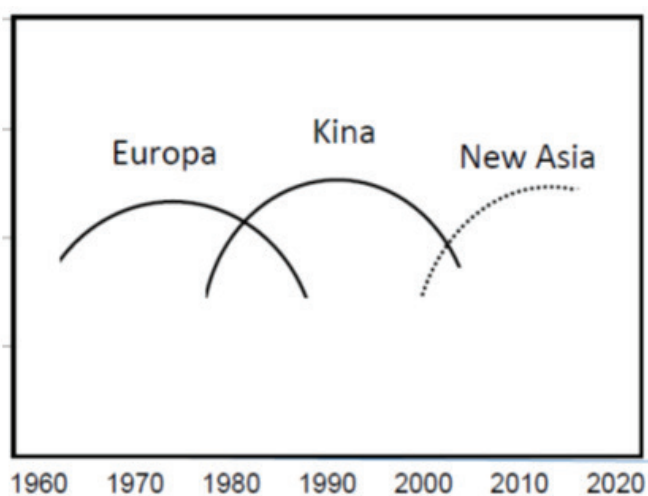

Anm.: New Asia er inkl. Tyrkiet, der er den største eksportør af pelsbeklædning. Europa er her betegnet som de fem største importlande af pelsbeklædning: Frankrig, Italien, UK, Spanien og Tyskland. Tre års glidende gennemsnit.

Kilde: Egne beregninger på grundlag af UN (2021).

perspektiv kan der således ses tre bølger: I første periode var pelsbeklædningsindustrien placeret i Europa. I næste periode flyttede den til Kina. I en nu kommende periode vil den flytte til andre asiatiske lande, jf. figur 13.

Figur 13 De globale centre for pelsforarbejdning og pelsbeklædningsindustri (skematisk vist)

Kilde: Egen fremstilling.

Pelsbeklædningsindustrien følger dermed i et vist omfang samme mønster som tekstilindustrien, der også er flyttet til lande med lavere lønomkostninger. De nye lande vil typisk kun være forarbejdningslande og ikke efterspørgere efter pelsbeklædning.

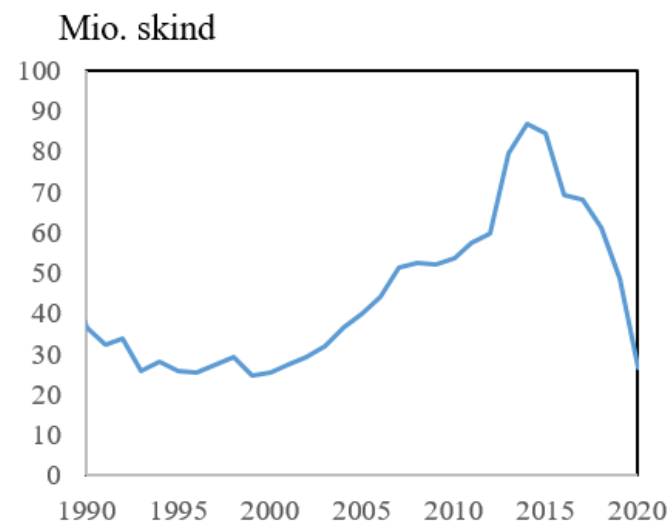
Produktion af rå minkskind

Når man bevæger sig længere tilbage i værdikæden og tilbage til pelsfarmene og til produktionen af rå pelsskind, har der været færre strukturelle forandringer: Pelsfarmene har i hele perioden primært været placeret i Europa og Nordamerika. Kina har i et par perioder forsøgt sig med produktion af rå pelsskind fra egne pelsfarme, men det har været en meget svingende produktion og af relativt lav kvalitet.

Nogle lande har helt eller delvist forbudt minkavl og specielt ræveavl, og det har givet nogle interne forskydninger. Det har dog primært været lande med en lille produktion af pelsdyr, som har forbudt pelsdyravl, hvorfor det ikke har påvirket sammensætningen af producentlande så meget. Følgende lande har helt eller i praksis forbudt minkavl: Holland, England, Østrig, Norge, Belgien, Luxembourg, Serbien, Slovakiet, Tjekkiet, Kroatien, Makedonien, Schweiz, Tyskland, Slovenien og Bosnien.

Mens landesammensætningen og deres indbyrdes betydning har været forholdsvis stabil, har den samlede verdensproduktion været mere ustabil, jf. figur 14. Produktionsudviklingen kan i høj grad forklares med prisudviklingen, idet udbuddet tilpasser sig priserne med nogle års forsinkelse. Inden for denne varierende produktionsudvikling sker der også visse forskydninger mellem

Figur 14 Verdens samlede produktion af minkskind, 1990-2020

Noter: Der findes kun meget få officielle statistikker over de enkelte landes produktion af minkskind, og derfor er tallene behæftet med en vis usikkerhed.

Kilde: Egen fremstilling baseret på opgørelser fra København Fur og International Fur Federation (IFF) samt en række nationale statistikker og opgørelser. Se evt. Hansen (2014).

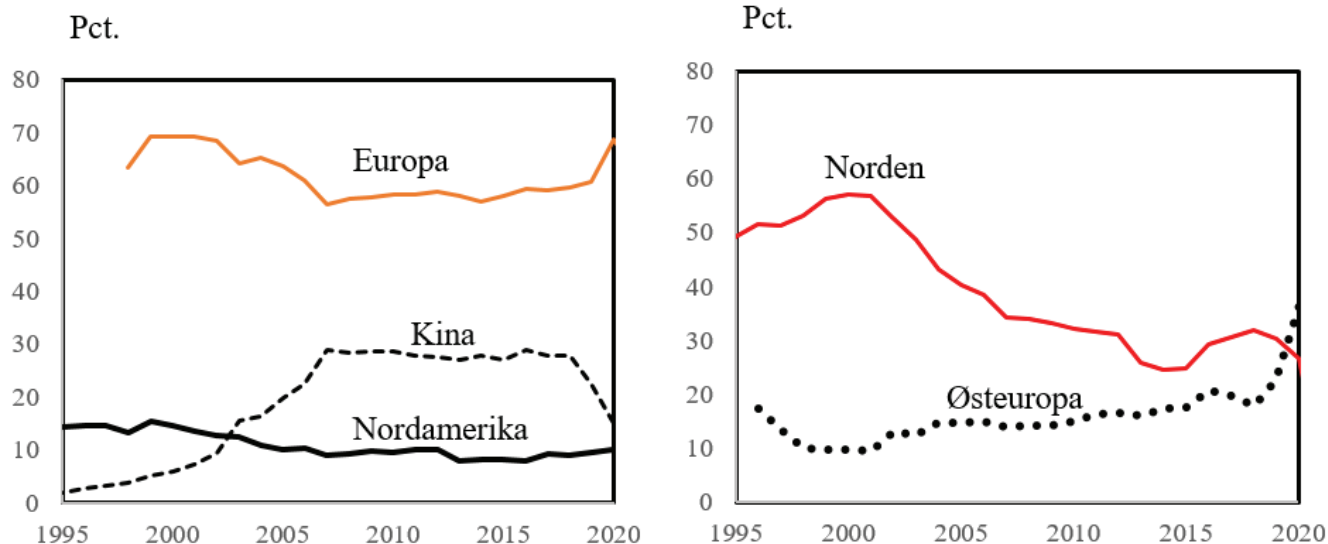
lande og mellem landegrupperinger, jf. figur 15.

Figuren illustrerer, at Kina i en periode havde en væsentlig stigning i sin produktion af minkskind. Produktionen er dog faldet i den sidste del af perioden.

De fleste kinesiske pelsfarme er blevet bygget siden midten af 1990'erne. Små og mellemstore pelsfarme udgør nu 90 pct. af alle pelsfarme i Kina. Pelsfarmene i Kina producerer fra 20-30 dyr til op til flere tusind dyr om året. Der er kun meget få egentligt store farme, der opdrætter mere end 10.000 dyr (USDA, 2010). De fleste pelsfarme er familiebrug, og det gør det vanskeligt at få præcise statistikker for pelsproduktionen.

Blandt de store bedrifter er der minkfarme, der er meget vertikalt integrerede m.h.t.

Figur 15 Verdens samlede produktion af minkskind fordelt på landeområder, 1990-2020

Kilde: Se figur 13.

avl, pelsning, pelsforarbejdning, garvning og endnu længere fremad i værdikæden. Disse store virksomheder bruger importerede avlsdyr til at forbedre kvaliteten, vestlig viden om fodring m.m., og dermed ligger både skindkvaliteten og produktionsomkostningerne næsten på et vestligt niveau.

Afsætningen af de lokalt producerede minkskind i Kina er ikke særlig transparent, idet skindene ofte sælges på et åbent marked og ikke gennem auktioner. Der eksisterer således to mere eller mindre adskilte markeder, et lokalt marked samt et mere auktionsbaseret og internationalt betydende marked. I volumen er det lokale marked sandsynligvis det største.

Nordens faldende betydning i perioden skal ses på baggrund af en stigende dansk produktion, men en faldende eller stagnerende produktion i både Sverige og Finland. Den finske minksektor fik økonomiske problemer i 1980'erne og ind i 1990'erne, og det reducerede produktionen markant. Omvendt har Finland stadig

en stor produktion af ræveskind.

Østeuropa har haft en stigende produktion, og her er især Polen er vigtig spiller. Også lande som Litauen og Ukraine har en stigende produktion, og der har været en vis udflytning af produktionen til disse landbrug fra især Holland.

Fremtiden?

Målt på international handel og specialisering, udvikling af globale værdikæder m.m. er den globale pelsindustri veludviklet og er kommet langt i det udviklingsforløb, som andre sektorer også gennemløber. Hvis tendensen i retning af større handel, flere udenlandske investeringer og flere globale alliancer fortsætter, vil vi opleve en øget international specialisering, der i stigende grad afspejler de komparative fordele.

De vestlige lande har komparative fordele, når det gælder infrastruktur, adgang til foder, landbrugskompetencer, avlsarbejde og stordrift. Derfor vil en betydelig del af minkavl stadig befinde sig i Vesten. Forbud mod minkavl – midlertidigt eller

permanent – kan dog skubbe minkavlens til andre dele af verden. Det er også sandsynligt, at landbrugskompetencerne og minkfarmerne vil bevæge sig til lande uden for Europa og Nordamerika, så de kan være med til at opbygge nye konkurrencedygtige pelsklynger i for eksempel Kina.

Infrastrukturen, herunder adgang til foder, avlssamarbejde og veterinær assistance, er dog en vestlig kompetence, som det er vanskeligt at flytte til andre områder i Verden. Endelig er der også klimatiske faktorer, der begrænser den internationale arbejdsdeling, idet minkskindene opnår den højeste kvalitet, hvis det er tilpas koldt under opvæksten.

Lavomkostningslande har komparative fordele, når det gælder de mere arbejdskraftintensive dele af værdikæden. Det gælder både garvning og syning af pelskind. Der er en risiko for, at de potentielt miljøbelastende dele som garvning flytter til lande med en mere lemfældig lovgivning og regulering på disse områder.

Kilder

Eurostat (2021): Sold production, exports and imports by PRODCOM list (NACE Rev. 2) - annual data
<https://appsso.eurostat.ec.europa.eu/nui/submitViewTableAction.do>

FAO (2021a): FAOSTAT database.
<http://www.fao.org/faostat/en/#home>

FAO (2021b): FAOSTAT database. Specialkørsel 10. maj 2021

Fur Europe (2021): Global fur production 2020 + estimate 2021.

Hansen, Henning Otte (2016): The Danish Fur Industry - Structure, competitiveness and international position. DJOEF Publishing

Hansen, Henning Otte (2017): Global fur retail value. July 31, 2017. 54p. Original report.

Hansen, Henning Otte (2018): Global fur retail value. August 21, 2018. 7p

Hansen, Henning Otte (2019): Global fur retail value. October 2019. 5p

Hansen, Henning Otte (2020a): Landbruget mindre udsat ved globale kriser. 14 nov. 2020, I: LandbrugsAvisen. 1 s.

Hansen, Henning Otte (2020b): Will COVID-19 mean a setback for international trade in agricultural and food products? Online annexes to "Facts & Figures" reports of the 5th SCAR Foresight Exercise: Natural resources and food systems: Transitions towards a 'safe and

just' operating space. European Commission, s. 184-188 5 s.

Hansen, Henning Otte (2021): Global fur retail value. May 2021. Paper presented

Kopenhagen Fur (2021): Interne statistikker, data-uddrag m.m. udarbejdet af Jesper Clausen

Titova, Irina (2003): Fur - a dying business in Petersburg
http://sptimes.ru/index.php?action_id=2&story_id=9286

UN (2021): COMTRADE
<http://comtrade.un.org/db/>

USITC (2004): Industry & Trade Summary: Furskins. United States International Trade Commission
<http://www.usitc.gov/publications/332/pub3666.pdf>

USDA (2010): China - Peoples Republic of: Fur Animals and Products. GAIN Report Number: CH10031. Prepared By: Mark Petry and Bao Liting
https://apps.fas.usda.gov/newgainapi/api/report/downloadreportbyfilename?filename=Fur%20Animals%20and%20Products_Beijing_China%20-%20Peoples%20Republic%20of_5-25-2010.pdf

WTO (2020): World Trade Statistical Review 2020
https://www.wto.org/english/res_e/statis_e/wts2020_e/wts2020_e.pdf

